

Kl. 11:21

Peter Christensen (V):

Jamen jeg er da glad for, at vi også lige nåede det spørgsmål, inden min tid løber ud.

Vi skærer netop ikke i ulandsbistanden. I forhold til 2007 har vi rent faktisk øget den med 0,5 mia. kr., og det er jeg faktisk glad for lige at kunne få slået fast. På miljøområdet har vi også øget med over 0,5 mia. kr. alene til klimainitiativer, så der er ingen nedskæringer på nogen af de to områder.

Kl. 11:21

Formanden:

Så er det hr. Steen Gade.

Kl. 11:21

Steen Gade (SF):

Det med, hvornår tiden er løbet ud for ordførelsen, må han og hans vælgere selvfølgelig rode med.

Jeg vil sige til ordføreren, at så let slipper han ikke. Sagen er jo stadig, at Danmark giver omkring 3,5 mia. kr. mindre om året i ulandsbistand, end hvis vi gav 1 pct. Jeg ved godt, at nu går man ikke længere ned end 0,8 pct. – uha, hvor skal vi være stolte af os selv, vi bliver ikke ved med at skære ned. Men det er jo niveauet, og det er det, det handler om. Jeg kender godt Venstres enorme øvelser i talmagi, men det er jo, hvad det handler om.

På miljøområdet er det jo også sådan, at vi bruger ca. 1 mia. kr. mindre om året, end vi ville have gjort med de prioriteringer, der var for 6 år siden, og det er da flovt i en tid, hvor miljø og klima står på dagsordenen, og hvor et par danske ministre, også statsministeren, render rundt og praler alle steder her i verden. Sagen er jo, at vi er meget dårligere, end vi var tidligere på de to områder, og det synes jeg måske man skulle rette op på, i det mindste inden topmødet i 2009.

Kl. 11:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:23

Peter Christensen (V):

Jeg synes bestemt ikke, der er nogen grund til, at danskerne skal være flove, når vi snakker ulandsbistand. Vi er et af de lande, der giver absolut mest, og fra 2007 til 2008 øger vi bistanden med 0,5 mia. kr. Så har SF et ønske om, at vi skal finde yderligere 3-4 mia. kr., og det kunne jo være interessant at høre, hvor de skulle komme fra. Men det helt afgørende er, at vi altså er et rigt land, vi er et af de lande, der giver absolut

mest, og der er ingen danskere, der har grund til at være flove over det niveau.

Kl. 11:23

Formanden:

Tak til hr. Peter Christensen. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Morten Bødskov som ordfører.

Kl. 11:24

(Ordfører)**Morten Bødskov (S):**

I Danmark har vi et helt særligt privilegium; vi er beriget med en finansminister, som man må sige taler lige ud af posen og har meget klare synspunkter – eksempelvis om de offentligt ansattes lønninger, hvorvidt de får nok i løn. Godt nok forstod hverken folkeskolelærere eller politibetjente finansministerens lønberegninger, men sådan kan det jo gå.

Men det må være en helt særlig ære at kunne lægge navn til »Årets Thor«. Forrige år beskrev finansministeren sig selv som en mellemting mellem Mother Teresa og Frelsens Hær; sidste år ejede vi inden længe hele verden, og i år har finansministeren brugt alle kræfter på at fortælle, at denne regering bruger flere penge på offentlig service, end den socialdemokratisk-radikale regering gjorde – godt nok for 7 år siden.

Må vi ikke anbefale finansministeren at fjerne blikket fra fortiden, rulle vinduet ned i ministerbilen og svare danskerne på det meget enkle spørgsmål, de stiller sig selv i disse dage: Hvordan kan det være, at vi på en og samme tid ikke kun oplever rekordhøj beskæftigelse og rekordhøjt overskud i statskassen, men også rekordhøje skattestigninger i kommunerne, stigende ulighed og velfærdsbesparelser på ældreomsorg, børnepasning og folkeskole?

Svaret er enkelt. Regeringen bruger de penge, som vi ellers kunne have brugt til at løfte vores velfærd, til skattelettelser. Prisen betaler vores børn, ældre og syge: Toiletterne i skolegården er stadig nedslidte, vore ældre oplever stadig svigt i omsorgen, og kvaliteten af enkelte kræftbehandlinger er nu så ringe, at vi sammenlignes med Etiopien.

Regeringens forståelse for, hvilken enorm betydning et stærkt velfærdssamfund har, for at alle kan få andel i fremgang og velstand, kommer simpelt hen ikke fra hjertet. Velstand, velfærd og samhørighed kommer ikke af ingenting, men af klare politiske valg.

Lige nu står Danmark over for enorme udfordringer. Svaret er ikke større ulighed, endnu større skattelettelser og endnu flere eksempler